

dne 26. 10. 2015

PŘÍLOHA

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

1

MVCRP016HUBW

Ministr vnitra
Milan Chovanec

V Praze dne 22. října 2015
Č.j.: MV-110487-4/VS-2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0625r

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 2. 11. 2015
podpis:

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.,
správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na
základě včasného rozkladu, který podal Krasnjanka - Ukrajina, státní občan Ukrajiny, trvale bytem
nar. Ing.
nbark, (dále jen „žadatel“), zastoupen
bytem
abřeh, (dále jen „zástupkyně“),
rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 4. 6. 2015, č.j.: VS-1490/835.3/2-2014, jímž
nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání
státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon
o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České
republiky, (dále jen „žádost“), a rozhodl **t a k t o**:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Žadatel podal žádost prostřednictvím Krajského úřadu Moravskoslezského
kraje. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ode dne 6. 3. 2006.
Žadatel je ženatý, jeho manželka i dcera jsou státními občankami České republiky na
základě vydaných Listin o udělení státního občanství České republiky Ministerstvem
vnitra v roce 2014, resp. 2015.

II.

Žadatel žije v České republice od roku 1996 na základě povoleného
dlouhodobého pobytu za účelem zaměstnání, trvalý pobyt mu byl povolen v roce
2006. Žadatel je od roku 1998 jednatelem a společníkem obchodní společnosti
VT
spol. s r.o. Dle vyjádření žadatele nepobírá za výkon této funkce žádnou
odměnu. V rámci správního řízení o žádosti žadatel dále uvedl, že od roku 2003

působí jako zástupce Vinnycké obchodní a průmyslové komory se sídlem na Ukrajině pro Českou a Slovenskou republiku a Polsko. Žadatel byl přesto již od roku 2003 až do 9. 6. 2015 veden na úřadu práce v evidenci uchazečů o zaměstnání. Na adrese trvalého pobytu žije ve společné domácnosti s manželkou v družstevním bytě.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství.

K požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a daně v České republice.

Uvedenou podmínku mohlo Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství žadateli prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra žadateli splnění výše citované zákonné podmínky neprominulo, a proto jeho žádost svým rozhodnutím ze dne 4. 6. 2015 zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad, ke kterému doložil plnou moc pro zástupkyni ze dne 18. 6. 2015.

V rozkladu je namítáno, že k zamítavému rozhodnutí dospělo Ministerstvo vnitra na základě neúplných informací, které žadatel podával z důvodu neznalosti českých zákonů. Doklady požadované Ministerstvem vnitra obstarával sám, což považuje za svou chybu. Žadatel uvádí, že nikdy úmyslně neporušoval zákony České republiky, po dobu vedení na úřadu práce nepobíral žádnou podporu v nezaměstnanosti a od roku 2006 jím vyčerpaná zdravotní péče činila pouze 14.316,-Kč. Ohledně odvodu daní žadatel uvádí, že se řídil doporučením daňové poradkyně, která určila, že je daňovým rezidentem Ukrajiny na základě čl. 4 odst. 2 písm. c) Sdělení č. 103/1999 Sb. Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou České republiky a vládou Ukrajiny o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmů a z majetku (dále jen „Smlouva“). V rozkladu žadatel dále uvádí, že po doručení rozhodnutí Ministerstva vnitra provedl řadu opatření; k rozkladu opětovně doložil potvrzení, že nemá nedoplatky vůči finančnímu úřadu, dále doložil, že se odhlásil z evidence uchazečů o zaměstnání a přihlásil se jako samoplátce zdravotního pojištění, uzavřel dohodu o provedení práce s firmou „...“, spol. s r.o. za měsíční odměnu 9.500 Kč. Ke své integraci žadatel uvádí, že manželka, dcera a dvě vnučky jsou státními občankami České republiky, s manželkou zakoupili stavební pozemek a staví rodinný domek.

V závěru rozkladu tak žadatel žádá Ministerstvo vnitra při posuzování všech jeho záležitostí o zmírnění uplatňování tvrdosti zákona o státním občanství České republiky, aby rozklad byl vyřešen na základě žádosti v jeho prospěch a státní občanství České republiky mu bylo uděleno. Bude mu ctít, aby prokázal, že si státní občanství České republiky zaslouží a slíbuj, že bude řádným občanem této krásné země.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a před Krajským úřadem Moravskoslezského kraje prokázal znalost českého jazyka.

Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žadatel neprokázal splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnil povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění a daně v České republice.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

Ve vztahu k neplnění povinnosti žadatelem v oblasti daní, ministr vnitra uvádí, že, jak již bylo rovněž konstatováno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, se kterým se plně ztotožňuje, měl žadatel, jako daňový rezident podle ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o daních z příjmů“), povinnost uvést do daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob podávaného v České republice z titulu svého rezidentství veškeré zdanitelné příjmy dosahované jak na území České republiky, tak i v zahraničí. V rámci správního řízení o žádosti žadatel uvedl, že finanční příjmy ve výši 20 – 25 tisíc Kč mu plynou od roku 2003 pouze z pozice zástupce Vinnycké obchodní a průmyslové komory se sídlem na Ukrajině pro Českou republiku, Slovensko a Polsko. V uvedené souvislosti k rozkladu žadatel doložil stanovisko daňové poradkyně, ve kterém uvádí, že žadatel je podle Smlouvy daňovým rezidentem Ukrajiny, nikoliv České republiky, neboť je státním příslušníkem Ukrajiny, obvykle se zdržuje v obou státech zhruba stejně a stálý byt má rovněž v obou smluvních státech, přičemž užší osobní vztahy má v České republice a užší hospodářské vztahy má na Ukrajině. Jako daňový rezident Ukrajiny, je povinen pouze tam zdaňovat veškeré (celosvětové) příjmy. K tomu ministr vnitra uvádí, že pokud by tedy prvostupňový správní orgán akceptoval toto stanovisko, pak by žadatel jen těžko splňoval druhou část podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť by sice měl v době podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky po dobu nejméně pěti let, převážně by se však na jejím území nezdržoval. Podle prohlášení žadatele, které doložil do spisové dokumentace k žádosti, však nepřesáhly jeho

zahraniční cesty za posledních 5 let před podáním žádosti nepřesáhly dobu cca 110 dní ročně.

Ve vztahu k nesplnění povinnosti žadatelem na úseku veřejného zdravotního pojištění ministr vnitra konstatuje, že žadatel byl na území České republiky od roku 2006 až do 9. 6. 2015 veden na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. Ustanovení § 7 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ustanovení § 25 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 435/2004 Sb.“), jednoznačně vymezují okruh fyzických osob, za které hradí stát pojistné na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“). Žadatel do taxativně vymezeného okruhu fyzických osob nespadá, neboť je od roku 2003 zaměstnán u Vinnycké obchodní a průmyslové komory, se sídlem na Ukrajině. V uvedené souvislosti ministr vnitra odkazuje na ustanovení § 25 odst. 1 písm. q) zákona č. 435/2004 Sb., kde je uvedeno, že „uchazečem o zaměstnání může být, pokud tento zákon nestanoví jinak, pouze fyzická osoba, která má na území České republiky bydliště a která není výdělečně činná v cizině“. Přes výše uvedené však za žadatele, jako uchazeče o zaměstnání, od roku 2006 až do obdržení zamítavého rozhodnutí – viz výše, hradil pojistné stát. Ministr vnitra je tak zajedno s odůvodněním rozhodnutí Ministerstva vnitra, že žadatel dlouhodobě porušoval povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění a zneužíval ve svůj prospěch sociální systém České republiky.

Ministr vnitra dále konstatuje, že v souvislosti s prokázáním plnění povinností podle zákona o daních z příjmů, se stanovisko daňové poradkyně ze dne 12. 6. 2015, doložené k rozkladu, rozchází s prohlášením žadatele ze dne 9. 7. 2014 doloženým do spisové dokumentace k žádosti, ve kterém uvedl, že jeho zahraniční cesty za posledních 5 let před podáním žádosti nepřesáhly cca 110 dní ročně, což opravňovalo prvoinstanční správní orgán v napadeném rozhodnutí konstatovat, že žadatel splňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) tohoto zákona.

Ministr vnitra dále zdůrazňuje, že žádost byla zamítnuta z důvodu, že žadatel dlouhodobě neplnil své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění a odvodů daní, a v průběhu správního řízení o žádosti v I. stupni ani v rámci rozkladu neuvedl důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by mu bylo možno nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout, přičemž tyto důvody by měly být v příčinném vztahu k nesplnění výše uvedené zákonné podmínky. S ohledem na to ministr vnitra konstatuje, že za takový důvod nelze považovat skutečnost, že manželce i dceři žadatele již bylo Ministerstvem vnitra státní občanství České republiky v lednu, resp. dubnu 2015, uděleno.

Pokud jde dále o námitku, že žadatel provedl řadu opatření k nápravě, ministr vnitra konstatuje, že plnění příslušných povinností ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství se v zásadě posuzuje za celou dobu pobytu na území České republiky, nikoli jen za dobu řízení o žádosti (srv. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007-105), a jakkoli tedy žadatel provedl nápravná opatření, relativně krátký odstup od doby, kdy k porušování shora uvedených právních předpisů došlo, vede ministra vnitra k závěru, že podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebyla v případě

žadatele splněna, tím méně lze taková opatření považovat za důvod hodný zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona; jak ministr vnitra konstatoval výše, důvody hodné zvláštního zřetele by měly být v příčinném vztahu k neplnění povinností.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu ministr vnitra rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 4. 6. 2015, č.j.: VS-1490/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatele zamítnuta.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise o zamítnutí rozkladu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

